

prima instanță: Iu. Sciastlivîi
instanța de apel: M. Ciugureanu, E. Clim, B. Bîrca

nr. 2rac-422/16

ÎNCHEIERE

12 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:
Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Viasand Sistem”

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii de Stat „Servicii Transport Auto” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Viasand Sistem” cu privire la încasarea datoriei și la cererea reconvențională a Societății cu Răspundere Limitată „Viasand Sistem” cu privire la declararea nulității și rezilierea contractelor de locațiune

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Viasand Sistem” și menținută hotărârea primei instanțe prin care acțiunea a fost admisă integral, iar cea reconvențională respinsă

constată:

La 20 septembrie 2013, ÎS „Servicii Transport Auto” a depus cerere de chemare împotriva SRL „Viasand Sistem” cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a invocat că la 01 ianuarie 2012, a fost încheiat contractul de locațiune nr. 01/01-12, între ÎS „Servicii Transport Auto” și SRL „Viasand Sistem” având ca obiect transmiterea în folosință temporară, cu plată, a încăperilor nelocative cu suprafața de 312,0 m. p. din șos. Hîncești 130, mun. Chișinău, pentru prestarea serviciilor de reparație auto.

Afirmă că SRL „Viasand Sistem” nu și-a onorat obligațiile contractuale, acumulând o datorie în sumă de 65253,32 lei

Sușține că prin pretenția prealabilă nr. 02-12-111 din 11 septembrie 2012 SRL „Viasand Sistem” a fost informată despre datoria acumulată.

Menționează că ulterior, prin pretenția nr. 02-11-2013 din 29 ianuarie 2013 expediată în adresa SRL „Viasand Sistem”, a fost solicitată executarea benevolă a plăților restante, care a rămas fără examinare.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 512-514, 572, 619, 666, 668, 875 Cod civil, art. 1, 5, 7, 177, 166-167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea de la SRL „Viasand Sistem” în beneficiul ÎS „Servicii Transport Auto” a sumei în mărime de 65253,32 lei și cheltuielile de judecată.

La 20 mai 2015 ÎS „Servicii Transport Auto” a depus cerere de concretizare a pretențiilor prin care a solicitat încasarea din contul SRL „Viasand Sistem” a datoriei în mărime de 65253,32 lei, prejudiciul material 5500 lei și cheltuielile de executare în mărime de 4500 lei și a taxei de stat.

În motivele cererii a invocat că, potrivit pct. 2.1 al contractului de locațiune, a fost stabilit quantumul locațiunii anuale în mărime de 118700 lei, suma lunară de 9892 lei, inclusiv TVA calculat conform anexei nr. 8 din Lega bugetului de stat pe anul 2012 obligatorie pentru întreprinderile de stat.

Afirmă că prin pct. 2.4 din contract, locatarul se obligă de a achita lunar energia electrică, care nu este inclusă în quantumul locațiunii

În această ordine de idei, a indicat că urmare a suspendării contractului de locațiune pe lunile februarie-martie 2012, din motiv că ÎS „Servicii Transport Auto” a fost debransată la sistemul de aprovizionare cu apă, la 01 februarie 2012, a fost semnat acordul adițional la contractul de locațiune nr. 01-01/2012, prin care s-a modificat punctul 1.2. din contract privind stabilirea termenului locațiunii, și anume de la 01 ianuarie 2012 până la 31 ianuarie 2012 cu 01 aprilie 2012 până la 31 decembrie 2012.

Afirmă că prin scrisoarea din 15 martie 2012, SRL „Viasand Sistem” a notificat ÎS „Servicii Transport Auto” despre rezilierea contractului de locațiune nr. 01-01/2012, însă de facto n-a eliberat spațiul închiriat, continuând prestarea serviciilor sale, folosindu-se de serviciile comunale, până în octombrie 2012, când prin scrisoarea din 21 septembrie 2012 a notificat despre rezilierea contractului din motiv că nu va mai activa începând cu data de 01 octombrie 2012.

Mai indică că faptul ocupării continue a spațiului închiriat se confirmă prin actele de predare-primire a serviciilor pe lunile aprilie, mai, iunie și august 2012, precum și facturile fiscale nr. JAO726047 din 30 aprilie 2012, JAO726049 din 31 mai 2012 și JAO726059 din 30 iunie 2012, toate actele fiind recepționate și semnate de către SRL „Viasand Sistem”, iar faptul prestării serviciilor în lunile august și septembrie 2012, se confirmă incontestabil prin actul de predare-primire a serviciilor pentru luna august și în special scrisoarea SRL „Viasand Sistem” din 08 august 2012, prin care se solicită stoparea plății de arendă de la 01 noiembrie 2012 din motivul lipsei actelor necesare pentru activarea întreprinderii și lipsei de clienți.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea din contul pârâtului SRL „Viasand Sistem” a datoriei în sumă de 65253,32 lei, prejudiciul material în

sumă de 5500 lei, cheltuielile de executare în sumă de 4500 lei, taxa de stat în sumă de 2257,60 lei.

SRL „Viasand Sistem”, a depus cerere reconvențională împotriva ÎS „Servicii Transport Auto” privind declararea nulității contractului de locațiune din 01 ianuarie 2012.

În motivele cererii reconvenționale a indicat că contractul de locațiune nr.01/01 din 01 ianuarie 2012, încheiat între ÎS „Servicii Transport Auto” și SRL „Viasand Sistem” este nul, deoarece contravine normelor imperative ale legii.

Afirmă că ÎS „Servicii Transport Auto” nu era în drept să dea în locațiune un bun proprietate a statului în lipsa autorizației fondatorului, fiind încălcate normele imperative ale legii din considerentul că IS „Servicii Transport Auto” este o întreprindere de stat care eventual ar putea gestiona proprietățile statului, pentru a putea dispune de bunul proprietate de stat, dare în locațiune, contractul de locațiune nr.01/01-12 din 01 ianuarie 2012 urma a fi autorizat de către fondator.

Indică că din contract se constată că el a fost autorizat de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor abia la 30 iulie 2012, astfel ÎS „Servicii Transport Auto” nu era în drept să dispună de bunul imobil dat în arendă către SRL „Viasand Sistem” și să pretindă plata de arendă.

Consideră că contractul de locațiune semnat cu SRL „Viasand Sistem” este un contract de sublocațiune, pentru care la momentul încheierii, se necesita consimțământul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor reprezentantul statului, care și este de fapt locatorul încăperilor vizate.

Sușține că contractul nr.01/01-12 din 01 ianuarie 2012 este viciat, neputând fi remediat prin voința ulterioară a părților, prin efectul legii.

Solicită recunoașterea ilegală și declararea nulității contractului de locațiune nr.01/01-12 din 01 ianuarie 2012.

Ulterior, SRL „ Viasand Sistem” a depus cerere de completare a acțiunii reconvenționale.

În motivele cererii indică că rezilierea contractului de locațiune nr. 01/01-12 din 01 ianuarie 2012 a avut loc din data de 15 martie 2012, la înaintarea notificării nr. 01-12-60.

Relevă că prin scrisoarea nr. 4/2012 din 31 ianuarie 2012 și acordul la contractul de locațiune nr. 01/01-12 din 01 ianuarie 2012 se dovedește faptul că încăperile de pe șos. Hîncești 230, mun. Chișinău nu corespund caracteristicilor convenite, conform destinației pentru prestarea serviciilor auto din moment ce acțiunea contractului a fost suspendată pe perioada lunilor februarie-martie 2012, din motivul stopării furnizării apei fără de care prestarea serviciilor auto erau imposibile.

Menționează că SRL „Viasand Sistem” i-a fost înmănat de către ÎS „Servicii Transport Auto”, originalul contractului de locațiune semnat și autorizat de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor abia la 19 februarie 2013, peste un an de la data când de fapt acest contract urma a fi semnat și aprobat corespunzător.

Prin hotărârea Judecătorei Ialoveni din 03 februarie 2015 a fost încasat de la SC „Viasand Sistem” SRL în beneficiul ÎS „Servicii Transport Auto” datoria în sumă de 65253,32 lei, prejudiciul material în sumă de 5500 lei și cheltuieli de judecată compuse din cheltuieli de executare în sumă de 4500 lei și cheltuieli pentru achitarea taxei de stat în sumă de 2257,60 lei, iar în total 77 510, 92 lei.

A fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea reconvențională înaintată de SRL „Viasand Sistem” către ÎS „Servicii Transport Auto” cu privire la declararea nulității contractului de locațiune din 01 ianuarie 2012 și constatarea rezilierii contractului de locațiune din 01 ianuarie 2012 de la data de 15 martie 2012.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2015, a fost respins apelul declarat de SRL „Viasand Sistem” și menținută hotărârea primei instanțe.

La 05 august 2016, SRL „Viasand Sistem” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea inițială să fie respinsă și admisă acțiunea reconvențională.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Obiectează că atât prima instanță cât și instanța de apel nu au stabilit toate circumstanțele importante ale pricinii, hotărârile fiind emise cu încălcarea normelor de drept material și procedural, fapt prin care a fost violat dreptul SRL „Viasand Sistem” la un proces echitabil garantat de art. 6 CEDO.

Remarcă că contractul de locațiune nr. 01/01 din 01 ianuarie 2012 este nul, deoarece contravine prevederilor art. 220 alin. (1) Cod civil deoarece ÎS „Servicii Transport Auto” nu era în drept să dea în locațiune un bun proprietate a statului în lipsa autorizației fondatorului, astfel fiind încălcate normele imperative ale legii.

În acest sens relevă că de către locator nu s-au respectat nici prevederile art. 3 alin. (4) din Legea cu privire la întreprinderea de stat, astfel nefiind respectate condițiile de validitate a actului juridic.

Menționează că aprecierea probelor de către instanța a fost în mod arbitrar iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, temei prevăzut de art. 432 alin. (4) CPC pentru casarea hotărârilor judecătorești.

Astfel indică că actele de predare-primire a serviciilor pe lunile aprilie, mai, iunie, iulie și august 2012, precum facturile fiscale nr. JA0726047 din 30 aprilie 2012, JA0726049 din 31 mai 2012 și JA0726059 din 30 iunie 2012 prezentate de către intimat, nu confirmă formarea datoriei încasate. La fel și tabelul cu datele contabile prezentat de către intimat, prin care invocă argumentarea datoriei acumulate pentru locațiune și servicii comunale pe perioada lunilor aprilie - octombrie 2012 că ar constitui suma de 65253, 32 lei nu este cert și clar.

Susține că prima instanță neîntemeiat a încasat prejudiciul material în sumă de 5500 lei, format prin efectuarea lucrărilor de demontare a camerei de vopsit și dispozitivului de ridicare a automobilelor, fiind ignorat faptul că camera de vopsit aparține cu drept de proprietate lui Sănduță Victor și nu recurentului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 244 Vol. I).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2015, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Viasand Sistem” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de SRL „Viasand Sistem” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Viasand Sistem” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Viasand Sistem” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Dumitru Mardari